

Ob slovesni 25 letnici družbe sv. Cirila in Metoda

dne 3. malega srpana 1910.

Letos torej preminilo,
v morje večnosti vtonilo
je že petindvajset let,
odkar sinil čas poroda
družbi je Ciril-Metoda,
da bi rod bil naš otet. —

V dobi tej vse njene boje
in sovragov silne roje
šteti pač mogoče ni;
ona pa je krepko stala,
deco našo reševala
iz sovragovih pesti.

Že sovragu stol se maja,
pa — oj — roko mu podaja
naše zemlje rodni sin.
Tujcu je odprl vrata,
bič zavzdignil je na brata,
družbi on želi pogin.

A to naj nas nič ne straši,
nikdar to naj nas ne plaši,
tem srčneje vsi na krov!
Brez strahu v bodočnost zrimo,
neprestano se borimo,
zmage venec je gotov!

Vsakdo naj po svoji moči
družbi na pomoč priskoči,
na njo zrimo dan in noč!
V njej je naroda rešenje,
v njej je naroda vstajenje,
hítimo jej na pomoč!

Kdor pa se s tujčinom druži,
Judež je — in ne zasluži,
da še zre slovenski svet.
Smrtna strela naj ošine
izdajico domovine,
stokrat bode naj proklet!

Bratje hajd — le skup desnice —
v boj za narodne pravice!
Geslo naše bode naj:
„Za rod mili vse trpeti,
za rod mili žiti, mreti,
To velja naj vekomaj!“

Manica Komanova.

